

Sjefredaktør (konst.): Vebjørn Selbekk, Redaktør: Kari Fure, Debattredaktør: Tarjei Gilje,
Nyhetsleder: Kenneth Fjell Rasmussen, Deskleder: Steinar M. Heggen, Adm. dir.: Geir Morten Nilsen

Tips oss: Tlf. 55 55 97 00
E-post: nyhetsleder@dagenmagazinet.no

► Vår ekteskapsinstitusjon er radikalt annerledes enn den nye likekjønnede, der det aldri kommer felles barn, men kun far- eller morløse barn, eventuelt barn som er planlagt foreldreløse.

Derfor tar vi saken til Strasbourg

Nina Karin
Monsen
Filosof

SYNSPUNKT

Vårt Land melder 29.10.10, i likhet med DM dagen før, at vi vil bringe den nye ekteskapsloven inn for Den Europeiske Menneskerettsdomstolen i Strasbourg.

Det korrekte er at vi søker domstolen om å vurdere den rettsbehandling vi ble utsatt for i Norge, der vi ikke en gang fikk reise søksmålet. Domstolen vil altså, om den tar saken, prøve om vi er blitt nektet rettferdighet ut fra menneskerettskonvensjonene og norsk sivilprosesslov, der det er helt klart at det er saksøkers sak som skal behandles, ikke et politisk vrengebilde av den. Om Strasbourg-domstolen kommer til et slikt resultat vil vi kunne reise saken på nytt her i landet. Jeg regner med at de forskjellige rettsinstansene da vil behandle vår saks rettslige sider og de prinsipielle juridiske spørsmålene vi har reist.

Vi stilte det norske rettsapparat overfor følgende problemstillinger det ikke besvarte: Våre ekteskap er som alle ekteskap basert på personers samtykke. Dette ekteskapet var før 2009 en tusenårig institusjon basert på mann, kvinne og felles barn. Da den likekjønnede institusjonen ble innført, der barnemarkedet likestilles med familien, strakk ikke vårt personlige samtykke til ekteskap lenger til. Det angår vårt ekteskaps gyldighet. Vi er i vår fulle rett til å hevde vår egenart som heterofile par, og som kristne, og kreve respekt for dette av myndighetene ut fra våre menneskerettigheter. Vi er stolte av vår egenart.

Vi som personer har de samme menneskerettighetene som partnere. Menneskerettighetene gitt oss av Gud, og de bygger på kristen tro og tenkning. Vår ekteskapsinstitusjon er radikalt annerledes enn den nye likekjønnede, der det aldri kommer felles barn, men kun far- eller morløse barn, eventuelt barn som er planlagt foreldreløse. I denne likekjønnede institusjonen befinner også enslige seg som skaffer seg barn fra barnemarkedet uten far, mor eller begge.

På grunn av våre personrettigheter og vår gruppes egenart, skal vi kunne samtykke til hvilken ekte-

STOLT: Slik jeg ser det har norske ektepar fra før 2009 nå en enestående sjanse til å erklære at de er stolte av sin egenart som kristne heterofile, skriver artikkelforfatteren. ILLUSTRASJONSFOTO: GINA SMITH, SCANSTOCKPHOTO

skapsinstitusjon vi vil tilhøre. Om noen heterofile par av politiske grunner ønsker å tilhøre den homofile institusjonen, kan de gjøre det, men de blir ikke derved homofile, de skaffer seg ikke derved hver sine barn fra barnemarkedet. For øvrig har alle mennesker en heteroseksuell grunnstruktur.

Vårt beskjedne krav var dessuten i det minste å få likebehandling med partnere, ut fra prinsippet om likebehandling. Myndighetene har betraktet oss, til tross for vår basale ulikhet, som like. Da

skal våre rettigheter også være like. Partnerskapsloven var identisk med den gamle ekteskapsloven. Det sies uttrykkelig på departementets nettside. Det er helt uten rettsvirkninger for partnere å la seg overføre til den nye institusjonen. Bare 31 prosent har gjort det.

Den endrede «ekteskapsloven» omfatter altså i dag to radikalt forskjellige institusjoner, men dette skal det ikke være politisk korrekt å omtale. Lovens engelske navn er: Same-sex-marriage and marriage. Disse forskjellene vil alltid være en

realitet. Bare et eksempel: Når den ene av et homofilt «ektepar» dør, blir da den andre enke eller enke-mann? Dette er en sivilstatus som eksisterer på mange papirer.

Fra Alliance Defence Fund (ADF), en organisasjon med katolske jurister som har 30-40 heltidsansatte, og 1.600 jurister i sitt nettverk, har vi i det siste halve året fått gode råd. Vi kan søke dem om økonomisk støtte, om saken kommer opp for domstolen. I Strasbourg vil det kun påløpe salær til advokat og behandlingen blir mest sannsynlig skriftlig. Domstolen

har ingen avgifter. Om vi får økonomisk støtte avgjøres av en instans utenfor ADF.

Slik jeg ser det har norske ektepar fra før 2009 nå en enestående sjanse til å erklære at de er stolte av sin egenart som kristne heterofile, stolte av familien og den kristne tradisjon, og at de derfor støtter vår søknad til Strasbourg. De som vil gå med oss i saken kan henvende seg til nina.karin.monsen@online.no eller til Jon Kvalbein jkvalbei@online.no.

SAGT

Det trengs bare en person for å gjøre dagen litt bedre for en annen.

Andreas Gravdal, ungdomsviter, på Twitter

Å konvertere var som å komme hjem.

Tony Blair til Dagens Nyheter om sin overgang til Den katolske kirke.

Jeg har ingen andre planer enn å fortsette som statsminister og ta gjenvalg.

Jens Stoltenberg til NRK om diskusjonen rundt hans kandidatur som statsminister ved neste valg

Jeg er stort sett fornøyd med min egen bok. Jeg leste den igjen sist helg og syntes den var artig.

Carl Ivar Hagen til Morgenbladet om sin nye bok «Klar tale».